

Journal departemental de Varna

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА ВАРНЕНСКАТА ОКРЖНА ПОСТОЯННАКОМИСИЯ.

Год. абонаментъ: за общини 200 лева
за учил. н-ва 100 „

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

— Телефон: № № 28 и 502 —

Такси: за обявления на кв. см. 1: в.

Д-ръ П. Д. СКОРЧЕВЪ
Началникъ на Хигиен. Проти-
вобѣсна Станция — Варна.

Какво е извършила Варненската Хигиенна и Проти- вобѣсна Станция за населението на окръга въ про- дължение на петъ години.

Презъ 1926 г. бѣ открита въ Варна Бактериологическата и Проти-
вобѣсна Станция — дѣло на про-
свѣтени и грижливи общественици
отъ варненския и шуменския окръгъ.
Тѣ ясно прозрѣха тогава истински-
тъ нужди на населението, чието
здраве и стопански животъ бѣха по-
вѣрени на тѣхнитѣ грижи и въ едно
съвещание на кметоветѣ на око-
лийскитѣ общини се реши щото
всѣка община отъ двата съдружени
окръга да дава ежегодно по една
опредѣлена парична помощъ, за да
се създаде и закрепи новобучре-
дениятъ здравеопазень институтъ.

Решението се осъществи и на
Петровденъ 1926 г. при подobaва-
що тържество се освѣти Бактерио-
логическа и Проти-вобѣсна Станция
за благо на народа. Варненци и
шуменци иматъ прочее голѣмата
заслуга първи въ Царството да
сж се издигнали въ своитѣ грижи
за здравето на своето общо насе-
ление като създадоха първата
(следъ София) противобѣсна стан-
ция.

Станцията почна съ любовъ и
преданность своята работа, прео-
долѣ пречкитѣ, които като ново
учреждение имаше да срещне по-
пжтя си и скоро тя стѣла здраво
на краката си както по своята въ-
трѣшна уредба, тѣй и въ парично
отношение. Нейната добра и успѣш-
на работа стана скоро известна на
нашето население и всички нуж-
дающи се съ довърне прибѣгваха
и прибѣгватъ до услугитѣ ѝ. Сел-
скитѣ и градски общини драгово-
лно даваха своитѣ помощи и ние
вече почнахме да замисляме за раз-
ширение и усъвършенствуване и на
службата и на уредбата на стан-
цията.

* * *

Нека хвърлимъ единъ погледъ
погледъ върху дейността на стан-
цията презъ последнитѣ петъ го-
дини, за да имаме представа за из-
вършената полезна работа въ нея.

До като по-рано всѣки ухапанъ
отъ бѣсно или отъ съмнително за
бѣсъ куче, подѣ страха на ужас-
ната бѣсна смъртъ трѣбваше да за-
мине за София — градъ отдалеченъ,
непознатъ и скѣпъ — за да се под-
ложи на противобѣсно лѣкуване.
сега може да се дойде скоро и

лесно въ близката Варна, гдето по-
вечето иматъ близки и познати.
Особено тежко биваше пътуването
до София, когато трѣбваше да се
придружаватъ едно-две ухапани де-
ца отъ своитѣ родители, които
трѣбваше да си заплащатъ скѣпо-
то пътуване и престои въ София.
Поради тѣзи затруднения не сж
били малцина ония ухапани, които
или закъсняваха да трѣгнатъ, или
пъкъ съвсемъ не отиваха на лѣку-
ване и съ това се излагаха на рискъ
и опасность.

За четири и половина години —
отъ първи юлий 1926 год до 31
декемврий 1930 г. ние сме лѣку-
вали общо 2632 ухапани. Отъ
тѣхъ 1512 души сж дошли отъ
варненско, 936 отъ шуменско и
184 отъ други окръзи. Отъ тѣхъ
40 процента т. е. 1000 души сж
били деца до 10 години т. е. тѣ
е трѣбвало да бждатъ придружени
отъ свои родители.

Грамадната частъ отъ лѣкувани
тѣ — 90% сж ухапани отъ куче,
а останалитѣ 10% се падатъ на
бѣсни котки, коне, магарета, свини,
крави, овци, вълкъ и дори двама
отъ Смѣдово сж били ухапани отъ
орелъ, кѣлвалъ мърша на бѣсно
куче, който бидейки раненъ, уха-
палъ ловцитѣ.

По голѣмата частъ отъ лѣкува-
нитѣ сж ухапани презъ топлитѣ
месеци, когато населението е навънъ
по своята полска работа.

Отъ печатанитѣ сведения, които
разпрашаме и получаваме попъл-
нени за всѣки лѣкуванъ у насъ се
установява, че отъ всички тия 2632
нѣма нито единъ, който да е по-
бѣсенѣлъ или да е претърпѣлъ дру-
га нѣкоя повреда дължаща се на
лѣкуването. До кѣто другаде сж
чести обширни нагноявания поради
инжекциитѣ, у насъ тѣ сж мина-
вали безъ усложнения съ изклю-
чение на трима, у които се появи-
ха — по тѣхна вина — абцеси, които
ние успѣшно оперирахме и излѣ-
кувахме съ срѣдствата на станция-
та за два-три дни.

И тѣй отъ нашата противобѣсна
служба ние можемъ да бждемъ на-
пълно доволни. Тѣй като отъ ли-
цата ухапани отъ бѣсно или съмни-
телно за бѣсъ куче сж побѣснява-

ли и умирали срѣдно 20%*) тоя
процентъ е взетъ върху най-разно-
видно ухапани, одраскани, близани
— презъ дрехи, по голо и т. н.),
ние съ пълно основание можемъ да
твърдимъ, че най-малко на 550
души отъ нашитѣ 2632 лѣкувани
сме спасили живота отъ грозна
бѣсна смъртъ! А за петъ години
това не е малко.

Ползата отъ нашето лѣкуване
проличава най-ярко като съпоста-
вимъ голѣмата смъртность у ония
ухапани, които еж погледнали не-
хайно на ранитѣ си и не сж намѣ-
рили за потрѣбно да дойдатъ да
се лѣкуватъ. Отъ иначе малцината
подобни нехайници ние имаме въ
двата окръга осемъ ухапани побѣс-
нѣли и умрѣли презъ изтеклитѣ
петъ години. А и тѣхния младъ
животъ би се спасилъ, ако тѣ си
дадѣха трудъ да дойдатъ тукъ да
се лѣкуватъ!

Наше желание е да направимъ
противобѣсното лѣкуване още по-
удобно и ефтино за ухапанитѣ ка-
то уредимъ безплатенъ подслонъ,
дори и храна за лѣкуванитѣ. Оба-
че, въ нашитѣ многократни опити
да осъществимъ това наше жела-
ние ние сме бивали спъвани отъ
недостатѣчнитѣ си срѣдства и отъ
твърде нередовното постѣпване на
паричнитѣ ни помощи отъ общи-
нитѣ. Ухапването отъ бѣсно куче
не се дължи на лична вина, то е
обществено зло и за това не бива
да се товари съ разноски по лѣ-
куването отдѣлното лице, а тѣ
трѣба да се поематъ отъ общинитѣ.

Освенъ противобѣсната служба,
въ нашата станция има още два
други отдѣла, които иматъ за за-
дача да предпазватъ отъ зараза и
отъ лоши подправени продукти на-
селението — това е бактериологиче-
скиятъ и химическиятъ отдѣлъ. Въ
първия се извършватъ бакте-
риологически изследвания на разни
материяли взети отъ заразно болни,
или отъ съмнителни такива съ цель да
се открие дали тѣ наистина сж за-
разителни. А това е отъ двояка
полза: отъ една страна заболѣлиятъ
се лѣкува съгласно изискванията на
действителната му болестъ, а отъ
друга своевременно се взематъ
мѣрки за да се опазятъ отъ зара-
зяване неговитѣ близки.

Само презъ изтеклата 1930 год.
въ този отдѣлъ сж изследвани
1092 изпражнения и 517 кърви за
тифъ и дизентерия съ 224 поло-

*) Този процентъ се отнася за време-
ната преди въвеждането отъ Пастйора на
предпазното противобѣсно лѣкуване т. е.
преди 1885 г.

жителни резултати. Направени сж
изследвания за сифилисъ на 964
кърви, отъ които 220 се оказаха
че сж на сифилистици. За петнистъ
тифъ (главно изъ О. Пазарско) сж
направени 32 изследвания съ 10
положителни. За дифтерия сж на-
правени общо 102 изследвания отъ
които 24 се оказаха положителни.
Сжщо и за туберкулоза сж напра-
вени 226 изследвания съ 82 поло-
жителни резултати. Изследвани сж
762 води отъ разни източници на
двата окръга, отъ които 478 се
оказаха значително замърсени. Из-
вършени сж много други бакте-
риологически изследвания за мала-
рия и разни други болести, напра-
вени сж изследвания на млѣко, на-
деници и други продукти. Общо
презъ изтеклата година сж напра-
вени 4025 бактериологически из-
следвания.

Въ химическия отдѣлъ се из-
вършватъ изследвания на разни
продукти служащи за храна и пис-
не и на произведения, чието изпол-
зуване въ домашния животъ е отъ
значение за нашето здраве. Презъ
изтеклата година сж направени хи-
мически изследвания на общо 1176
проби, отъ които 122 сж намѣрени
ненормални, подправени. Особено
често биватъ подправени оцетитѣ
и глиненитѣ сѣдове, които често
се глечосватъ съ отровна оловена
гличъ (мюрдесенкъ), която отравя
киселитѣ храни, които се съхраня-
ватъ въ такива сѣдове. Съ редов-
ната химическа контрола зорко се
следи за доброкачествеността на
всички общоупотрѣбвани продукти
и по тоя начинъ се ограничава
стрежежтъ за тѣхното фалшифи-
циране.

Следъ като изложихме голѣмата
и полезна работа, която нашата
станция е извършила и продължава
да върши за здравето на насе-
лението въ Варненско и Шуменско,
нека да разгледаме дсга какъ сж
ее отзовавали общинитѣ на двата
окръга на нуждитѣ на тази станция.

Презъ първата година отъ откри-
ването на станцията, до като об-
щинитѣ свикнатъ съ нейното съ-
ществуване, постѣпленията на по-
мошнитѣ вървѣха мѣдно и недос-
татѣчно. Обаче въ следнитѣ
години вноснитѣ почнаха
да ставатъ редовни и задоволителни.
Особено ценна за редовното
събиране на нашитѣ вземания се
оказа помощта на окръжнитѣ про-
вѣрители, които срещу едно въз-
награждение отъ 5% показваха за
видно усърдие и успѣха да събе-
ратъ презъ 1924 год. една значи-

телна сума, която остана като излишък отчасти за набавяне на апарати, отчасти за други нужди. Колкото и да е неподобаващо за за едно общинско управление по този начин да се изтъргват задълженията му спрямо нашата станция, все пак, за наши условия той се оказва единствено ефикасен. Би трябвало да се очаква щото кметовете — селски и градски, а особено и секретарь бирниците сами, по свой почин и дълг да бждат изправни спрямо нас и да не чакат чрез външна ръка да бждат подсетени за своите парични задължения спрямо нашата станция.

Колкото и да се позовават на съществуващата криза през миналата година, все пак състоянието на общинските каси не е било до толкова мизерно, че от предвиденият ни за 1930/31 фин. година 908000 лева да постъпят само 66107, словомъ шестдесет шест хиляди сто и седем лева за времето от I.V до 31 XII. Явно е, за жалост, че причина за това незначително нуждит на нашата станция е въ голъма степен забраната на Върховната Сметна Палата спрямо окръжните провѣрителни да събират нашите вземания.

Ето какво е днес състоянието на нашите постъпления.

От градските общини въ двата окръга никой не е внесла нищо освен Варненската и Е. Джумайската, от които сж постъпили незначителни суми.

От 67 селски общини въ варненския окръг сж постъпили вноски само от 21 общини на обща сума 22866 лева, а от 156 общини въ Шуменския имаме постъпления сато от 9 общини на обща сума 6322 лева.

Това сж помощите, които по доброволен начин се откъснаха от сърцето на 223 общини от двата окръга, за да крепне и преуспѣва създаното от тях здравеопазно учреждение, което иначе добре се използва от тия общини. Ние тукъ не ще изчисляваме изгодите, които те имат от нашата станция. Нашата работа не бива да се превръща само въ пари тя — трябва да се оце-

ни от гледището на предпазното здраве и спасен живот.

Никой не може да се извинява, че от тяхното село малцина сж използвали през дадена год. нашата станция. Днес може там да не върлува бѣсъ, а утре масово да бждат ухапани техни хора. И не само, кета бедата дойде до главата на кмета или секретарь бирника трябва у тия последните, намѣрили у нас спасение, да възниква чувства на благодарност и зачитане на нашата станция. Службата си тече, независимо от обстоятелството дали тъкмо от това или онова село имаме на лѣкуване ухапани. Едно е факт: всички общини, кои днес ком утре добре използват станцията и въ противобѣсно и въ бактериологическо отношение. Много общини дори пращат без каквито и да било срѣдства своите бѣдни ухапани, като ги увѣряват, че ние трябва да ги подкрепим и парично от нашата каса. А тя е и за редовните ни нужди празна и тъкмо тия общини нищо не сж дали!

Разходите си текат, службата въ станцията ни винаги трябва да бжде подъ пълна пара — а приходи никакви.

Като излагаме това бедствено състояние на нашата Хигиенна и Противобѣсна Станция, рискуваща, ако не настъпи премѣна, въ най-скоро време да преустанови своята служба, ние се виждаме принудени да помолимъ най настоятелно всички кметове и секр. бирници въ двата окръга да вземат присърдце нуждите и преуспѣването на нашата станция и да я подкрепят въ най-скоро време поне съ част от помощите определени за нас въ техните бюджети. Ние нѣмаме друг начин да се домогнем до нашите вземания освен да се позволимъ на обществената съвест на г. г. кметовете и секр. бирниците и излагайки им истинското положение на нашата станция да им припомнимъ за техните задължения спрямо нея, а също и спрямо населението на техните общини, което твърде болезнено би почувствувало затварянето на Хигиенната и Противобѣсна Станция въ Варна.

добни критически моменти, като днешния.

До войните дори и днес още България мине за земеделска страна съ предимно зърнено производство, което заема половината от обработваемата площ т. е. господствува двуполната система, като другата половина се засмаше съ угари, а днес угарите отстъпиха място на слънчогледа, царевичата, фасуля, цвѣклото и други. Това разнообразие от култури задоволяваше от една страна нарастналите нужди на стопанина и пазаря, но едновременно при липса на система въ селскообращението, породило естеството на поземлната собственост у нас, допринесе твърде много за изтощаването на почвите. Тѣй, че днес ние се изпречваме пред фактите: ефтини зърнени храни, дребно и разпарцелирано стопанство, скъп кредит, бѣдна земя; към всичко това трябва да прибавим и то без срамъ и стеснение, че нашия селянин доста данък плаща и на безгрижието и простотията „към собствените си работи“. Тѣжно е, но ние предпочитаме въ подобни моменти да кажем истината, отколкото да я премълчим.

При наличността на тия констатации, все пак положението не е безизходно защото, иначе трябва да отречем, че желаем да живѣемъ.

Из историята има много примѣри, какъ други народи, въпреки тежкото положение, въ което сж изпадали, благодарение на труд, но труд, придружен съ знание, сж достигали въ завидна висота. Да погледнемъ Швейцария, Дания, Холандия, а дори и днескашна Турция, която до вчера всички смѣтаха, че е загубена като държавя, днес само въ едно десетолѣтие зпочна да се сочи като примѣръ въ земеделско-стопанско отношение, макаръ, че почвенно климатически стои много по-зле от насъ.

И наистина съ загубването на пазаря на зърнените храни, съвсемъ не значи, че всичко е загубено, защото ние можемъ лесно излишното зърно да превърнемъ въ скъпи животински продукти и тѣх да продадемъ. Ние можемъ чрез рационална обработка и торене, както съ оборски торъ, тѣй и съ искусствени торове да възвѣрнемъ силата на почвата. Само трябва, разбира се, да научимъ всичко това, не както дѣдите ни сж правили, а както днескашната наука иска. Междинните продажби и спекулата ще изчезне, когато на кооперацията се гледа, като на свой собствен имот; гогава земеделеца ще получи ефтинъ и дългосрочен кредитъ.

За да не бждемъ голословни, ще

приведемъ нѣколко примѣри, от които се вижда, че действително едро интензивизиране на нашето стопанство, едно застѣпване на повече и ценни култури ще донесе по-голямъ доходъ.

1. Единъ декаръ ечмикъ дава срѣдно 150 кгр. зърно, продадено днес по 2 лева за кгр. се получаватъ 300 лева. Това сж пари, които не покриватъ разхода на труда дръжка и др. Съ този ечмикъ, обаче могат да се изхранятъ 5 кокошки, които срѣдно ще снесатъ презъ годината по 120 яйца, които продадени по 2 лева ще дадатъ сумата 240 лева, а за петте — 1200 лева.

2. Ако сжщия ечмикъ употребимъ за хранене на свини, то ще получимъ отъ него срѣдно 35 кгр. живо тегло, продадено най-малко по 20 лева, ще ни даде пакъ сумата отъ 700 лева.

3. Ако поменатия ечмикъ, ведно съ плѣва, която не струва на стопанина нищо, и 10—15 кгр. цвѣкло, се употребятъ за хранене на една срѣдно-млѣчна крава съ 8 лтр. дневна млѣчност, при дажба 4 кгр. ярма дневно, ще получимъ 400 лтр. млѣко, което продадено по 6 лева и най-малко, ни дава 2400 лева.

Съ тѣзи примѣри и много други може очебино да се докаже, че дохода отъ скотовъдните продукти е много по-високъ и че превръщането на зърнените храни въ такива, е една бждаща задача на нашето земеделско стопанство. Колкото се отнася въпроса до преработката и продажбата на тѣзи продукти, то както поменавъ вече, кооперацията трябва да се развие до степен, щото и тя да отговаря на нуждите и да може да разрешава новите задачи, които ще и се поставятъ.

Трѣбва още да поменемъ, че развитието на десертното лозарство, на овощарство, далечъ не е достигнало да задоволи даже местните нужди, а условия за тѣзи клонове имаме отлични, разбира се навсякъде, но на тия, които имаме, могатъ много народи да ни завиоатъ, както е на примѣръ камчийския край.

Накрая трябва да подчертаемъ, че необходимо е всѣки, който истински мисли за тази страна да разбере, че съ огледъ на българската държавна жизнена цѣлост, най-важенъ народостопански клонъ е земеделството съ всичките му отрасли и като така, налага се всичките материални и интелектуални сили на страната да бждат въ това направление впрѣгнати, за да може утрешното поколение да благовѣе предъ дѣлата ни, тѣй както ние благовѣемъ предъ дѣлата на нашите дѣди и бащи освободители.

В. Тодоровъ
агрономъ

Пакъ по земеделската криза

Надъ производството на зърнените храни, хвърлени въ последните две години масово на сътовния пазаръ се дължи на цѣль комплексъ отъ причини, като по-главни отъ които се очертаватъ следните: силния напредѣкъ на земеделската наука и техника, увеличението на обработваната площ, дори и въ земеделски страни, намаление на консумацията на хлѣбъ за сметка на по-ценни животински продукти и най-последно, планомерно организиране на земеделското производство въ нѣкои страни, съ цѣль да се добие една стандардизирана и ефтина пазарна стока.

Имайки всичко това предъ видъ отъ една страна и отъ друга — нашето притѣгитивно селско стопанство, намъ ни става ясна мжката, която приживява днес нашия селянинъ, а ведно съ него и цѣль народъ. Мърките, които се взематъ отъ страна на меродавните фактори за

облекчението на това положение сж полезни, но тѣ сж временни и като такива трябва да се третираатъ; стопанина никога не трябва да мисли, че това може да бжде система. Перспективите за изхода отъ това положение сж неутешителни, защото, както и другъ път сѣмъ ималъ случая да подчертая, по много причини, ние не ще можемъ никога да доставимъ за пазаря доброкачествени ефт. зърн. храни, отъ каквито той се нуждае. Въ главата на всѣки земедел. трябва да залегне тази мисълъ и тогава да потърси изхода отъ това положение. То е лошо, но въ никой случай ние не бива да се отчайваме, а напротивъ, обяснявайки си тия явления въ сътовния обменъ на земеделски продукти, въ връзка съ тяхното производство и потребление, трябва конкретно за нашата страна да вземемъ мѣрки, за да предотвратимъ или най-малко смекчаваме по-

За фонда Обществени Застраховки и за Пенсионния Фондъ.

Отъ рано азъ вкусихъ,
отъ почести и слава;
отъ рано безъ жалъ покосихъ,
радости за идеята нова.

Отъ повика, да се намалятъ хилядите несгоди, страдания, сълзи и нещастия; да се помогне на бедния и болния намиращъ се въ нищета, на отчаяний висящъ надъ бездната на неизвестността, на уморения отъ безпиренъ трудъ и грижи, на всички крайно нуждаещи се отъ помощъ и подкрепа,

израства наклонността на човѣка къмъ благотворителностъ. Въ миналото тоя идеалъ се е поддържа-ло отъ отдалената личностъ. Богати и бедни сж имали драговолната наклонност да помогнатъ на ближния, който е изпадналъ въ крайна нищета. Искрата отъ християнското учение — обичай бвжния като себѣ си; дай една отъ двете си ризи на тозъ който нѣма никакъ — е възбуждала и най-грубитѣ личности къмъ милосердие и съчувствие. Всѣки малко или много

имотен човѣкъ не е могъл да гледа въ отчаение ближния си. Поговорката „солъ и хлѣбъ да се яде но сладки думи да има“ изразява именно обществената благонаклонност да се помага на всѣки страдающъ.

Нѣкой си чѣловѣколюбецъ среща на улицата единъ отчаенъ нещастникъ, плачущъ отъ нищета, немощелъ да изкарва насѣщия си, дрипазъ и безъ подслонъ, вижда го че трепери отъ болестъ. Той се спира гледа го и припада отъ възмущение за тая нехайност на обществената управа, той му вика. Горкий, ела съ мене, влезни тукъ въ тая къща ще бѣдешъ облекченъ. Нещастния влиза посрещнатъ отъ домакините, бива нахраненъ, облеченъ и излекуванъ. Благодаренъ отъ благодетелния домакинъ той излиза и предлага наново своя трудъ и работи най отчаено за свое и за общественото добро. Какво представлява човѣка съ всички свой Гений предъ безкрайното величие на природата. Въ тоя малкъ кжтъ земята, Твореца наредилъ да се работи, природата не дава направо въ устата на живия, — растението наклонява клонъ камъ слнчевитъ личи и подзва коренитъ си въ земята, за да получи храната иначе исхва.

Уважаемия читателъ знае вече отдавна, че за работничеството сж създадени въ духа на гореказаното разнитъ благотворителни фондове, фонда „обществени застраховки за пенсии“ и др.

Фонда обществени застраховки има за целъ да подпомага нуждающитъ се отъ помощъ болни, изпаднали въ инвалидностъ, стари и безработни застраховани при фонда. Ако всички предвидени въ закона блага биха се осъществили, тогава идеала на челоѣколюбивия законодатель ще се изпълни, защото не ще има страдающъ, който да не намѣри подкрепа отъ фонда. Но както всички начинания сж трудни за пълно осъществяване сжщо тѣй и фонда общ. застраховки среща не една мъчнотия, за да достигне постепенно крайната своя целъ.

Приходитъ на фонда сж гарантирани съ законъ чрезъ задължителнитъ вноски на всички застраховани. Съответнитъ органи иматъ грижата и контрола за редовното събиране на нужния капиталъ, отъ който по указания по закона редъ се даватъ помощи. До колкото сме имали случай и възможност да вникнемъ въ функциитъ на фондвата управа, за приходната частъ можо само да се желае, щото вноскитъ да бждатъ нагодени пропорционално съ размѣра на заплатитъ и надницитъ, тѣй щото да се събира по-голямъ капиталъ, за да може да се давагъ редовно и безъ рискъ предвиденитъ помощи а отъ друга страна да се давагъ и пенсии за неизбежно сносенъ животъ.

Да вземемъ за примеръ единъ обикновенъ случай, съ който фонда има работа. Застрахования заболява, той полска лѣкарска помощъ, която при редовна работническа книжка му се дава, сжщо така получава веднага и предписанитъ лѣкарства отъ аптеката. Остава да се заплати на участвуалитъ въ случая. Самата управа на фонда признава, а всѣки застрахованъ го знае, че нито той самъ, нито лѣкаря, нито аптекаря получаватъ редовно своето възнаграж-

денне. Разплащането трае съ месеци а понякога съ години.

Не е чудно, че вследствие на това, се разколебава вѣрата въ фонда макаръ той да извършва потребното рано или късно. Необходимо е да се дава помощта на болния и безработния, възнаграждението на лѣкаря и аптекаря на време.

Другъ случай е когато болния се явява предъ комисия на фондови лѣкари за да получи помощъ за специално лечение. Явяватъ се болни отъ болести, предвидени въ закона и за тѣхъ комисията споредъ приценката дава малка или голѣма помощъ споредъ насочване лечението.

Трети случай е, когато предъ комисията се явява боленъ отъ непредвидена въ закона болестъ, а при все това страданието е започнало и ако се облекчи на време, възможно е да се възстанови напълно здравето, изоставенъ, обаче, може да причини крайно лоши послѣствия за себе, за околнитъ и за обществото. Застрахования не може да предвижда отъ каква болестъ ще заболѣе, нито пъкъ е възможно това да става по заповѣдь.

Ония болни, които сградатъ отъ разрешенитъ болести и на които е разрешено да се лекуватъ въ опредѣленитъ мѣста и институти, трѣбва да намѣрятъ свои срѣдства за пжтни лечение и продоволствие а следъ завръщането имъ фонда плаща, когато има пари чакъ следъ нѣколко месеци, срѣщу документи по лекуването, нѣщо което затруднява много страдающия.

Ония болни пъкъ, които сградатъ отъ неразрешени болести, за тѣхъ не се отпущатъ срѣдства за лечение, макаръ и да сградатъ много, макаръ да сж изправни къмъ фонда и вадѣжительно застраховани. Болниятъ бива принуденъ да се лекува на свои срѣдства и да си плаща вноската по работническата книжка. Много е желателно, щото на такива болни да не се отказва помощъ, понеже тѣ могатъ да се лекуватъ въ държ. лечбни заведения болни и пр. при значително низки цени.

За помощитъ и пенсиятъ на инвалидитъ положението е сравнително по-добро, поради размѣра на пенсиятъ и навременността на лекуването.

Пенсиятъ за старостъ сж изобщо много малки това се потвърждава отъ сѣмитъ органи на фонда и колко е жалко положението на единъ старъ работникъ, станалъ истощенъ отъ дългъ физически или умственъ трудъ. Кому е оставенъ такъвъ човѣкъ въ последнитъ години на живота си?

Не се касае за излишество, а за неизбежно необходими срѣдства за живѣне на застрахования евентуално на най-близкия му наследникъ.

Казахме, че цѣльта на фонда е да подпомага на болни безработни, пострадали отъ заполука-инвалидностъ, на стари немощни и пр. застраховани при фонда; стремежа на управляющитъ трѣба да бжде отпразенъ винаги къмъ тая целъ, защото облекчения и подпомогнатия на време народъ ще се яви наново въ полето на труда, кждето и да било за свое или общественото добро. Не се ли нареди правилно, използване на фонда не можемъ да очакваме за бждашето здравъ и стремителенъ работникъ.

Сжщата най добросъвестна гри-

жа трѣбва да се полага и за справедливо подпомагане съ държавни пенсии. Не трѣбва да се мисли, че пенсията, която се дава трѣбва да задоволява и излишни капризи на участвующия. Размѣра ѝ трѣба да бжде отмѣренъ съ огледъ на действителнитъ права и нужди. Щомъ се подига въпросъ за намаляване на пенсиятъ, започна да се явява противодѣйствие отъ развитъ организации безъ огледъ на фактическото положение на държавнитъ финансии. Мвкаръ и да има щастливо задоволени съ нѣмъ приходи пера пенсионери, а отъ друга страна кризта донесе много слабо възнаградени работнически и чиновнически сласеа. Стремежа на задоволенитъ е да се изговолятъ по-

добре. Това показва слабото съзнание и съчувствие къмъ общественото бѣдствие. Позивка е: „ако нѣма, пакъ дайте“. При гакова не-смыслено гледище мъчно е да се нагодимъ въ пжтя на справедливостта и струва ми се, че примѣра трѣба да се даде отъ ония, които чувствуватъ своето задоволство и които могатъ да заменятъ своитъ капризи съ действителнитъ нужди.

Съ горнитъ нѣколко реда м.сли, че се обяснява истинското понятие за обществена справедливостъ, къмъ която е желателно да се стремятъ всички органи и сѣтрудници на фонднитъ организации.

И. Христовъ.

Варненска
Окр. Постоянна Комисия
№ 316
29 януарий 1931 г.
гр. Варна

О к р ж ж н о.
До Г. г.
Общинскитъ Кметове
въ Варненски окръгъ.

Предъ видъ на това, че предстои да гласувате бюджетитъ на общинитъ за 1931/1932 фин. година, поканваме се, Господине Кмете, да обърните сериозно внимание при съставянето имъ, да се спазватъ точно предписанията на чл. чл. 225 и 228 отъ правилника за прилагане закона за селскитъ общини, като се вписватъ точнитъ числа на постъпленията и изразходването по последнитъ два сключени бюджети и предвиденитъ приходи и разрешенитъ кредити по текущия бюджетъ.

За неспазване горнитъ разпоредби ще се иска най строгото Ви наказание.

За Председателъ: В. Ж. Хиневъ

Секретаръ: Н. Николиевъ

По издаване свидѣтелства за пенсия и завѣрнитъ имъ. ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ.

Завѣрка на свидѣтелства обр. 30. Въпросъ. Т-ятъ с-б-къ запита: Дирекцията на държ. дългове — отделение пенсионно съ писмото си № 15391 отъ 6. XI. 1930 година съобщава се, че за напредъ издаденитъ свидѣтелства обр. № 30 за прослужено време отъ селскитъ общини и училищнитъ настоятелства не се иска завѣрка отъ окр. п. комисия, обаче върху издаденото свидѣтелство изрично да се посочи въз основа на какви данни е издадено — раздавателни ведомости — отчетни книжа на общината, или въз основа на други документи, намиращи се въ общината.

Понеже въ горепоменатото окръжно писмо се говори, че се отмѣняватъ завѣрнитъ, които до сега правеше окр. п. комисия, безъ да се говори нѣщо за завѣрнитъ, които до сега правеше окр. смѣтна палата, моля да се разясни свидѣтелства обр. № 30 за изслужено време, които ние ще издаваме отъ сега нататкъ за службата на разни лица при управлението ни за минало време, отчетнитъ книжа за което време се намиратъ било въ окр. п. комисия, било въ окр. смѣтна палата, обаче въ управлението ни има раздавателна книга за заплатитъ както и чернови отъ раздавателни ведомости (издаването) на свидѣтелство обр. № 30, тия свидѣтелства — № 30 — следва ли да бждатъ завѣрени отъ окр. смѣтни палати, или не следва.

Отг о в о р ъ: Издаванитъ отъ Васъ свидѣтелства обр. № 30 не подлежатъ на завѣрка отъ окр. п. комисия, нито отъ окр. см. палата, стига въ тѣхъ да е казано, въз основа на какви книжа сж издадени и че тия книжа се намиратъ въ общинското Ви управление. Раздавателната книга и червожитъ на ведомоститъ, ако сж редовно водени и сж завѣрени отъ кмета и секр. бирника, могатъ да послужатъ за издаване на свидѣтелство обр. № 30 безъ да се завѣриватъ отъ окр. пост. комисия. Но тия обстоятелства трѣбватъ да се споменатъ въ издаденитъ документи.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН ВЕТЕРИНАРЕН ЛЪКАРЪ

БЮЛЕТЕНЪ № 1

За хода на акутиитъ, заразни (епизоотически) болести по домашните животни въ Варненски окръгъ, за времето отъ 1-15. I. 1931 г.

Новоконстатирани:

- 1) „Бъсъ“ по конетъ: а) Варненска околия въ с. Карахюсепъ.
- 2) „Сапъ по конетъ“ а) Провадийска околия с. Хам-Карагаачъ.
- 3) „Кокоша холера“ а) Варнен. околия с. Русларъ.

Върлуящи:

- 1) „Антраксъ“ по говедата а) Варненска околия с. Преселци.
- 2) Бъсъ по кучетата: а) Варнен. ок. г. Варна с. с. Белево, Доуджа и Пашантъ.
- б) Провадиска околия въ гр. Провадия, с. с. Кюпри-къой, Преджа, Вълчи долъ и Гор. Чифликъ.
- 3) „Дуринъ“ по конетъ: а) Варненска околия с. с. Ботево, Бояна, Крумово, Долна Кумнуджа, Доуджа, Дишъ-пудакъ, Климентово, Гевреклеръ, Ени къой, Елечъ, Бълево и Авренъ.
- б) Провадийска околия с. с. Гюкче-дюлюкъ, Нова-шипка, Преджа, Тезиджий, Копучий и гр. Провадия.
- 4) „Сапъ“ по конетъ: Варнен. околия с. Авренъ, Бояна и Николаевка.
- б) Провадиска околия с. Куванлъкъ.
- 5) „Кокоша холера“ а) Варнен. околия с. Белево и Кестричъ.
- б) Провад. околия гр. Провадия и с. с. Черковна, Кюпри-къой Ново-село и Емиръ-гаази.

гр. Варна, 15. I. I 1931 г.

ОКР. ВЕТЕР. ЛЪКАРЪ: Д-ръ Тюлевъ

О б я в л е н и я

Бейлийско Селско Общинско Управление

Обявление № 26

с. Бейлий, 13 януарий 1931 година

Обявява се на заинтересуванитъ, че на 11-ия день следъ публикуването настоящето въ Варненски окр. вестникъ отъ 14 до 18 часа въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явно наддаване за отдаването подъ наемъ общинската мѣра въ м. „Колузлука“ опредѣлена за изкуствена гора отъ 149 декара разпредѣлена на 14 парцела за времето отъ 1 февруарий 1931 год. до 1 октомврий 1932 година.

Наддаването ще стане за всѣки парцелъ по отдѣлно. Първоначалната цена е 20 лв. годишно на декаръ. За правоучастие въ търга се иска 50% отъ първоначалната оценка.

Наемателитъ се задължаватъ да предадътъ наетитъ парцели на 1 октомврий 1932 година изорани и приготвени за засаждане съ изкуствена гора.

Кметъ: Ст. Н. Лазаровъ

Секр.-бирникъ: В. Гочевъ

Белевско училищно настоятелство

Обявление № 3

Белевското училищно настоятелство, съобщава на интересующитъ се, че на единадесетия день отъ публикуването на настоящето въ Варнен. окр. вестникъ 9 ч. сутринта въ канцеларията на първоначалното училище с. Белево ще се произведе публиченъ търгъ за следното:

1. Нива отъ 10 декара въ мѣстността „учил. кория“ за срокъ отъ 4 год. съ първоначална цена 40 лв. на декаръ за година.

2. Нива отъ 84 декара въ мѣстността „Скелята“ за срокъ отъ 3 години и съ първоначална цена 35 лв. на декаръ за година. Нивата се раздѣля на парцели по на 10 декара, за които ще се наддава поотдѣлно.

Поемнитъ условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на училището. Гербъ и публикация сж за смѣтка на наемателя. Залогъ се иска 100%.

Отъ настоятелството.

Тюркъ Арнаутларска Скотовждна Комисия

Обявление № 143

с. Тюркъ Арнаутлар, 26 януарий 1931 год.

Скотовждната комисия обявява че на 11 день отъ родването настоящето въ Варненски окр. вестникъ щинското управление ще се произведе търгъ съ явно даване за отдаване подъ наемъ 281 дек. и 8 ар. Ни землището на с. Т. Арнаутларъ мѣстността „Фънды“ принадлежаща на скотовжуната комисия парцелирана парцела отъ по 5—20 дек. точното пространство на е показано въ специалнитъ поемни условия, за срокъ 30 септемврий 1930 год. до 30 септември 1932 год съ воначална оценка 25 лв. на декаръ годишно.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10% върху г началната оценка. Чл. 125 и последующитъ отъ зако бюджета, отчетността и предприятията сж задължи за конкурентитъ.

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки прис венъ день въ канцеларията на кметството.

Отъ коми

Мурна-чифлишко училищно настоятелство

Обявление № 31

с. Мурна-чифликъ, 20 януарий 1931 г

Понеже обявениятъ търгъ на 19.XII. 1030 г., пуб. ванъ въ Варненски окръженъ вестникъ брой 20 — 19 не се състоя поради неявяване на конкуренти, на 11 день отъ публикуването на настоящето въ Варненски вестникъ, ще се произведе втори търгъ отъ 8 — 12 преди обѣдъ въ канцеларията на училището за отда подъ наемъ, за 2 стопански години, следнитъ учил имоти:

1. Нива въ м. „Адата“, отъ 81 дек.—6 парцела.

2. Материалитъ отъ старото училищно помещение.

Първоначална оценка на декаръ е 200 лв. за наеменъ периодъ.

За материалитъ — 3500 лв.

Искания залогъ е 10% върху първоначалната ои

Закона за Б. О. П. задължителенъ.

Тържнитъ книжа сж на разположение на конкурет въ канцеларията на училището.

Председателъ: Ю. Василъ

Секр. гл. у-лъ: Ст. Лефте

Потрушанско училищно настоятелство—Провадийска ои

Обявление № 2

с. Потрушанъ, 15 януарий 1931 год.

Обявява се на интересующитъ се, че на 11 день деня на публикуване настоящето въ Варненски окръж вестникъ отъ 2 до 4 часа следъ обѣдъ въ учил. канцел ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отда подъ наемъ за време отъ 20 февруарий 1931 г. до 1 о врий 1933 год. следнитъ недвижими имоти:

1) Нива въ м. „При Българ. гробища“ отъ 33 дека 4 парцела.

2) Нива въ м. „Старитъ лозя“ отъ 48'6 дек.—6 пар

3) Нива въ м. „Меше баалж“ 48.5 дек. — 5 парцел

4) Нива въ селото отъ 3 декара.

Искания залогъ за участие въ търга е 10% и док титъ за честностъ и поданство.

Първоначаленъ наемъ 50 лв. на декаръ за година.

Тържнитъ книжа могатъ да се разглеждатъ всѣки сжгственъ день и часъ въ училищната канцелария.

Председателъ А. А. Лефедж

Счетоводителъ: М. Димитровъ